

Hans Hansen (Rørby): Da Lovforslagets Fremkomst i væsentlig Grad har Forbindelse med Flygtningeproblemet, finder jeg det rimeligt, at dette Lovforslag vedtages, hvis Loven da ikke forinden Aarets Udgang bliver ophævet ved en kongelig Anordning, som det er omtalt i Bemærkningerne. Jeg tillader mig derfor at anbefale at stemme for Lovforslaget.

Indenrigsministeren (Smørum): Jeg takker samtlige Ordførere for den venlige Behandling af Lovforslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af midlertidig Lov Nr. 284 af 16. Juni 1945 om Ændringer i og Tillæg til Lov Nr. 123 af 8. Juni 1912 om Værnepligt med senere Ændringer, jfr. Lov Nr. 640 af 30. December 1946.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3049; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 181).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Poul Hansen (Kalundborg): Det foreliggende Lovforslag tilsigter alene et Aars Forlængelse af den midlertidige Lov om Ændringer i Værnepligtsloven. Denne Lov gennemførtes i Sommeren 1945 med Begrundelse i de Vanskeligheder, Krigstiden og Efterkrigstiden havde skaffet Udskrivningsvæsenet, og da disse Vanskeligheder og ekstraordinære Forhold stadig er til Stede, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Forlængelsen.

From: Det maa erkendes, at de Forhold, Lovens Bestemmelser tager Sigte paa, stadig er til Stede, og mit Parti kan derfor medvirke til Lovens Forlængelse. Det forekommer mig, at Bestemmelsen i § 7 om Lovhjemmel til Rekvirering af Lokaler til Sessionen burde være overflødig, den har da heller aldrig været bragt i Anvendelse, men naar den højtærede Indenrigsminister mener, at den bør opretholdes, skal det ikke møde Modstand fra mit Partis Side.

Carsten Raft: Jeg skal ogsaa paa mit Partis Vegne tilsige Lovforslaget en velvillig og hurtig Behandling. Jeg antager ogsaa, at der virkelig er Nødvendighed for en Bestemmelse om Rekvirition. Det er en Paragraf, man ikke holder meget af at have staaende i Loven lang Tid endnu.

Jeg vil dog tilføje, da vi behandler denne Lov om en Undtagelse fra Regelen, at jeg, som jeg sagde forrige Aar, ikke er sikker paa, at Regelen er rigtig. Jeg er bange for, at det nærmest er en Uvane med disse Udsættelser. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det efterhaanden bliver dyrt for Staten, saaledes som Forsorgsloven er, ogsaa for Rekrutter. Mange er gift og vil paadrage Staten store Udgifter. Jeg er ikke utilbøjelig til at tro, at det for Militæret — bortset fra enkelte Folk til Specialtjeneste — ikke er saa heldigt at faa Folk i den ældre Alder, og jeg er helt sikker paa, at det er en forfærdelig Misforstaaelse for Flertallets Vedkommende, hvis man tror, at det er en Fordel at faa Tjenestetiden udsat til 24de—25de Aar; saa har de paagældende ofte Familie — man gifter sig tidligt nu om Dage —, de paadrager sig Forpligtelser, de er lige ved at begynde deres Karrière. Det er ofte fornuftigere og sundere at aftjene Værnepligten i en ung Alder. Det er et Spørgsmaal, der maa behandles i Forsvarskommissionen.

Skytte: Det foreliggende Forslag drejer sig om Forlængelse af Myndighedernes Hjemmel til at fratage de værnepligtige den Ret, som de efter min Mening tidligere havde til at begære Udsættelse med Aftjening af deres Værnepligt, samt om Forlængelse af Retten til at rekvirere Lokaler til Afholdelse af Session. Denne Hjemmel maa siges at have været berettiget under de sidste Aars ekstraordinære Forhold, men som Stillingen er i Dag, er der dog maaske nogen Grund til at overveje, om Begrundelsen for denne Hjemmel stadig er til Stede. For de unge værnepligtige, der staar midt i deres civile Uddannelse, er det en meget stor Gene, om denne Uddannelse skal afbrydes, fordi der ikke kan opnaas Udsættelse med Militærtjenesten. Det vil ogsaa være ønskeligt, om den højtærede Minister om de unge værnepligtige, der agter at rejse til Udlandet, kunde fremsætte en Udtalelse, der klargjorde, at der ikke fra Myndighedernes Side vil blive lagt Hindringer i Vejen for de unges Udenlandsfærd, vel at mærke, naar de forpligter sig til at være hjemme igen den Dag, de skal indkaldes. Disse Udenlandsrejser vil i mange